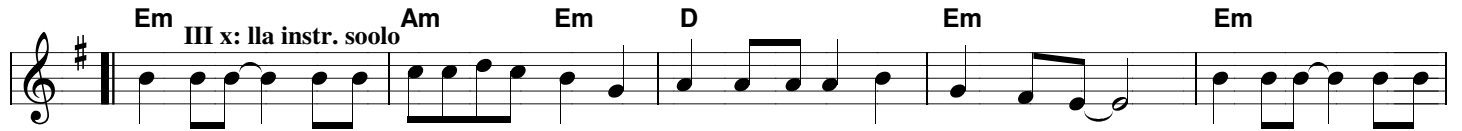
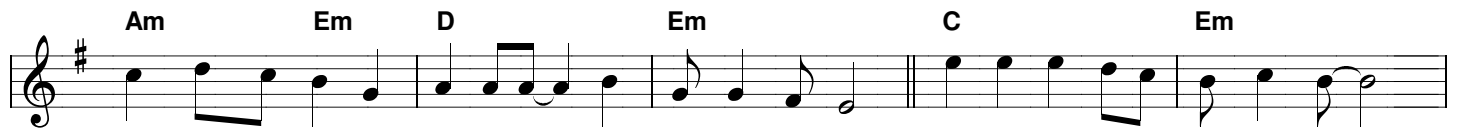

KOSKAAN EI LOPU RAKKAUS TÄÄ

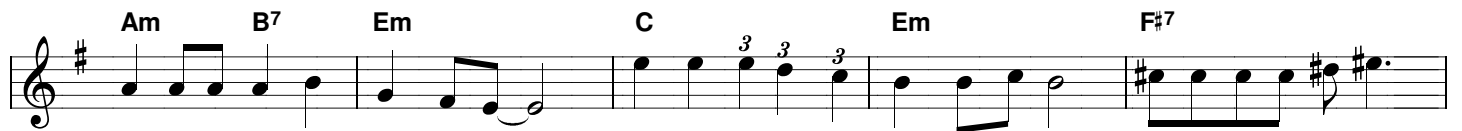
SÄV. AHTI NIKKONEN / SAN. MARITTA NISKANEN

Syk-sy-il - ta-na tu-lit e-lä-mää-ni het-kek-si täy-sin hul - laan - nuin. Tal - vi - il - ta-na

pois kään - sin pää-ni, sul - le ker - roin hy-mys-sä suin kii - tos kun mu-a ra - kas - tit

lop-pui jo mat-ka yh - tei - nen. Sei-soit o-vel-lain, mua kat-se-lit hy-väs-tik-si sa-no -

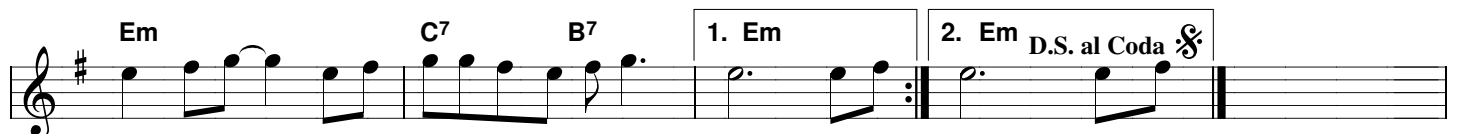
en. KOS-KAAN EI LO-PU RAK-KAUS TÄÄ, vaik-ken vie-rel-läin

sua mä nää. Pois-tan ku-va-si pöy-däl-täin, häl - ve - nee kai i - kä - väin.

Kos-kaan ei lo-pu rak - kaus tää, vaik-ka si-nä et tun-ne näin. Nyt vain muis-toi-na

mie - les - säin o - let o - sa mi - nun e - lä mää. mää.

♩ *Coda* Em Am D G C

Kos-kaan ei-lo-pu rak - kaus tää, vaik-ken vie-rel-läin sua mä nää. Pois-tin ku-va-si

Em C B⁷ Em Am

pöy-däl - täin, häl-ven-nyt ei i-kä - väin. Kos-kaan ei lo-pu rak - kaus tää,

D G C Em C⁷ B⁷

lei-kit tun-teil-lain leik - ki - äin, muis-ton vang-ik-si sii - nä jäin, en voi syyt-tää täs-tä e-lä -

Em C⁷ B⁷

mää, en voi syyt-tää täs-tä e-lä - mää.